

изпълняват длъжността на полицейски стражари и да бъдат в помощ на руското командване. След месец Санстефанският мирен договор ще регламентира в чл.8, че за опазване "порядока, безопасността и тишината" се учредява местна милиция.⁶

През април 1878 г. митрополит Серафим се оттегля от председателското място във Временната градска управа, но като водач на българската църковна община той продължава да съдейства за решаването на актуалните проблеми: възстановяване на разрушенията от войната, градоустройство, учебно дело, бежански въпрос и др. Политическите и икономическите задачи, наложени от миграционните вълни, изискват спокойствие, мъдрост и държавническа мисъл за редуциране на напрежението. Временното руско управление и първият Градски съвет в Сливен имат адекватни действия. Те успяват да парират провокациите от различни страни и най-вече да отстоят политическата автономия и българския характер на Източна Румелия. През август 1878 г. екзарх Йосиф изпраща писмо до духовните водачи на Пловдивска и Сливенска епархия със съвет миряните да се отнасят към бежанците като съграждани, да се водят от християнското начало на любов към ближния, за да докажат благоразположението си.⁷ Преди Коледните празници на 1879 г. настоятелството на храм „Св.Димитър“ дарява брашно на „бедните християни“ и преценява същевременно, че е „вид на човеколюбие да раздаде на турските бедни около 200 оки брашно“.⁸ /Образец 1/

В заседанието на църковната община от 6 юли 1880 г., по повод нередовното присъствие на членовете, митрополит Серафим припомня изключителната роля на съставената от него община: „в последните турски времена, когато турското правителство изтегли по-първите ни граждани и ги прати в заточение, аз осамотен и след като прибрах кметовете български от града ни и съставих Община, чрез която градът ни набавяше всички изискуеми неща от Правителство и с нейната помощ именно както по-преди, тъй и тогава, градът ни можа да ся избави от опасността, която го угрозяваше... Общината ни по настоящем имала много работа“. Според него ако членовете на Гимнастическото дружество са задължени „с пушката в ръка и хайде на учение; нашето же учение е това да ся посъбираме два пъти в седмицата на разискване за подобрието обществените ни работи“.⁹ Митрополитът проявява последователна и сериозна ангажираност, инициативност и енергичност при обсъждане и решаване на предизвикателствата пред града и населението. Благодарение на опита, авторитета и влиянието си той изисква същото и от съгражданите си. На 15 ноември 1879 г, под председателството